

به دنیا بی‌موتنه عیسی مسیح

۲^۱ در اون روزها آگوستوس قیصر دستور هادا تا همه مردمی که زیر سلطه‌ی روم دَینه، سرشماری بووئن. اینتا اولین سرشماری بی‌یه که در روزهای فرمانداری کورینوس بر سوریه انجام گته. ۳ پس، هر کس بر دگر دسته شه شهر تا نوم نویسی بووه. ۴ یوسف هم شهر ناصره جلیل جه بورده بیت‌لحم، همونجه‌یی که داوود بدنیا بی‌یمو بی‌یه، اینسه که از نسل و تبار داوود بی‌یه. ۵ وه و ونه نومزه مریم که پا به ماه بی‌یه، بورده بیت‌لحم تا نوم نویسی بووئن. ۶ اونجه که دَینه، موقع وضع حمل مریم برسیه ۷ و اولین وچه ره که ریکا بی‌یه به دنیا بیارده. و ره اتا قنذاق دله دَپته و آخور دله بخاسنده، اینسه که ویشونسه مهمانخانه دله جا دَنیبیه.

چَپونها و فرشته‌ها

۸ در اون نواحی، صحرا دله چَپونهایی دَینه که شو سَری شه گله جه مواظبت کارده. ۹ یکدفعه فرشته‌ی خداوند بر ویشون ظاهر بییه و نور جلال خداوند بر ویشون بتایسه. چَپونها خله بترسیه، ۱۰ اما فرشته ویشون بائوته: «تَرسین، اینسه که خور خوشی شمسه دارمه، خور خوشی که خله‌ها شاد ژنه. ۱۱ امروز داوود شهر دله نجات دهنده‌ای شمسه به دنیا بی‌یمو. وه خداوند مسیح هسه. ۱۲ شمسه نشونه این هسه که اتا وچه ره قنذاق دله دَپته و آخور دله بخاته وینی.» ۱۳ یکدفعه اتا گروه خله گت از فرشته‌های خداوند آسمون جه ظاهر بییه که همراه اون فرشته در ستایش خدا گاتنه:

۱۴ «جلال بر خدا در آسمون بالا،

و آرامش بر مردمونی که زمین دله مورد لطف وه هسینه.»

۱۵ و وقتی فرشته‌ها ووشون پلی جه به آسمون بورده، چَپونها همدیگه ره بائوته: «بین بوریم بیت‌لحم، و اونجه ره اتفاق دَکته، و خداوند اما ره اونتاچه باخور هاکارده ره بوینم.» ۱۶ پس با عجله بورده و مریم و یوسف و اون وچه ره که آخور دله بخاته بی‌یه ره بدینه. ۱۷ وقتی وچه ره بدینه، حرفی ره که ونه خوری ویشون ره بائوته، پخش هاکارده. ۱۸ و هرکی چَپونها صحبت ره اشناسته تعجب کارده. ۱۹ اما مریم این همه ره شه یاد دله داشته و درباره‌ی اونا فکر کارده. ۲۰ پس چَپونها بر دگر دستنه در حالی که خدا ره برای اونجه بدینه و بشناسینه شکر و سپاس گاتنه، اینسه که همه چیز همونتی بی‌یه که ویشون بائوته بییه.

رسم تقدیم عیسی در خانه‌ی خدا

۲۱ در هشتمین روز، وقتی موقع ختنه‌ی وچه برسیه، ونه نوم ره بی‌یشتنه عیسی. اینتا همون اسمی بی‌یه که فرشته، قبل از قرار ببینن وه در رحم مریم ونه رو بی‌یشته.

۲۲ وقتی روزهای طهارت ویشون طبق شریعت موسی به پایان برسیه، یوسف و مریم شه وچه عیسی ره به اورشلیم بورده تا و ره به خدا تقدیم هاکنند. ۲۳ اینتی که خدا شریعت دله بنوشته بییه که «اولین ریکایی هر

خانواده باید به خداوند تقدیم بُووه»؛^{۲۴a} اونا هَمینتی خاستنه طبق شریعت، اتّا جفت یا کریم یا کوتر وچه ره هم قریبانی هاکانند.^b

۲۵ در اون زمان، اتّا مردی بنام شمعون که پر از روح خدا بی‌یه و خله خارآدم و دیندار بی‌یه، اورشلیم دله زندگی کارده و منتظر ظهور مسیح بی‌یه. ۲۶ روح خدا ونسه آشکار هاکارده بی‌یه که تا مسیح خداوند ره نوبینه، نمی‌بینه. ۲۷ پس شمعون به هدایت روح خدا بورده معبد حیاط دله، و وقتی عیسی مار و پی‌یر عیسی ره بیاردنه تا رسم شریعت ره ونسه انجام هادن ۲۸ شمعون وره شه کُشه دله بیته و خدا ره ستایش هاکارده، بائوته:

۲۹ «ای خداوند، اسا بنا به شه وعده

شه خادم ره به‌سیلامت مرخص هاکان

۳۰ اینسه که مه چشم ته نجات ره بدیه

۳۱ نجاتی که در جلوی چشهای تموم مردم حاضر هاکردی؛

۳۲ وه نوری هسه برای ظاهر هاکردنه حقیقت بر مردمونه غیراسرائیلی

و مایه سربلندی ته قوم، اسرائیل.»

۳۳ عیسی مار و پی‌یر از حرفهایی که شمعون ونه خوری بائوته، تعجب هاکردنه. ۳۴ بعد شمعون اوناره برکت هادا و عیسی مار ره بائوته: «قرار هسه که این وچه باعث دکتن و راست بیینه خله‌ها، از قوم اسرائیل بُووه. وه نشونه‌ای از ظرف خدا وونه که بر ضد وه اِسِنه. ۳۵ و اینتی فکرهای دل خله‌ها آشکار وونه و شمشیری هم ته دل دله فرو شونه.»

۳۶ در اونجه نیه‌ای زندگی کارده به اسم حنا. وه فنوئیل کیجا بی‌یه از قبیله آشیر که خله پیر بی‌یه. حنا بعد از هفت سال شی خانه‌داری شه مردی ره از دست هادا بی‌یه ۳۷ و تا هشتاد و چهار سالگی بیوه‌زن بموندسه. وه هیچوقت معبد ره ترک نکارده، بلکه روز و شو، با روزه و دعا به عبادت مشغول بی‌یه. ۳۸ وه هم در همون موقع جلو بی‌یمو و خدا ره شکر هاکارده. و با همی اونایی که منتظر رهایی اورشلیم بینه، درباره‌ی عیسی صحبت کارده.

۳۹ وقتی یوسف و مریم رسم شریعت خداوند ره تموماً انجام هادانه، بردگردسته شه شهر ناصره واقع در جلیل. ۴۰ اون وچه دبه گت بی‌یه و قوی بی‌یه. وه پر از حکمت بی‌یه و فیض خدا بر وه قرار داشته.

عیسای نوجوون دره خدا سره دله

۴۱ عیسی پی‌یر و مار هر سال عید پسخ و سه شینه اورشلیم. ۴۲ وقتی عیسی دوازده ساله بییه، به رسم عید بورده اورشلیم. ۴۳ پس از تموم بیینه رسم عید، وقتی ونه پی‌یر و مار بردگردسته، عیسای نوجوون اورشلیم دله بموندسته. اما ویشون متوجه این امر نیینه. ۴۴ اینسه که فکر کردنه قافله دله دره. یک روز تموم، این راه ره بورده. آخر سر میون شه فامیلون و دوستان دله عیسی دنبال بگردسته. ۴۵ و وقتی وره پدا نکاردنه، بردگردسته اورشلیم ونه دنبال. ۴۶ بعد از سه روز، آخر سر وره معبد دله پدا هاکردنه. وه میون معلم‌ها هنیشته بی‌یه و به حرفهای ویشون گوش کارده و ویشون‌جه سوالهایی کارده. ۴۷ هر کی ونه حرفها ره اِشناسه، ونه فهم جه و جوابهایی

که داهه، تعجب کرده. ۴۸ وقتی ونه پی پر و مار وره اونجه بدینه، تعجب هاکاردنه. ونه مار وره بائوته: «ته چه اینتی هاکاری امجه، ریکا؟ مین و ته پی پر با نگرانی ته دنبال گردستی.» ۴۹ اما وه در جواب بائوته: «چه ایسه مه دنبال گردستی؟ مگه ندونستی که مین ونه شه پی پر سیره دوشیم؟» ۵۰ اما اونا معنی این حرف ره نفهمیسنه. ۵۱ پس ویشون همراه راه دکتته بورده ناصره. و ویشون حرف گوش کرده. اما ونه مار تموم این چیزها ره شه یاد دله داشته.

۵۲ و عیسی در قامت و حکمت، و در محبوبیت خدا پلی و مردم پلی رشد کرده.